

[Schlüter.]

fuldstændig klart, at det konservative folkeparti stemmer imod, når vi når til tredje behandling.

Formanden:

Der var et enkelt udtryk, det var ordet „skidtet“, som jeg gerne så erstattet med et mere parlamentarisk udtryk.

Børge Johansen (CD):

Som en af de velvillige klakører, der er omtalt af hr. Ninn-Hansen i hans artikel i Berlingske Tidende fra den 29. marts, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag med de ændringsforslag, der er tiltrådt af et udvalgsflertal.

Om de tre afgivne mindretalsindstillinger vil jeg gerne gøre nogle korte bemærkninger. Der er først ændringsforslag nr. 3, som fremskridtspartiet har stillet, og det stemmer vi imod. Det vedrører ønsket om at få forhøjet den oprindeligt fastsatte bundgrænse på 100 kr. Det er et ønske, der delvis er imødekommet ved, at den er forhøjet til 200 kr. i ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 5 stemmer vi også imod. Det er det, der går ud på, at man forskyder fristen for sidste rate fra den 20. november 1974 til den 20. februar 1975 med den begrundelse, at opsparingsbyrden ellers vil blive urimelig. I udvalget har fremskridtspartiet jo specificeret urimeligheden lidt nærmere; den drejer sig om betalingen af restskatterne, og den tanke har vel også strejft dem, at man så stod over for juleindkøbene. Om restskatten vil jeg da lige sige, at der ikke foreligger nogen pligt til at vente med at betale den til efteråret; man har faktisk i nogen tid haft ret til at betale den.

Hvad juleindkøbsexplosionen i december angår, ville det jo slet ikke være så dårligt, hvis den blev dæmpet noget, om ikke andet så for at vænne folk til senere tider. Man kunne vel nok i øvrigt med lige så stor vægt argumentere for den påstand, at det vil være urimeligt at udskyde den tredje rate til 1. februar, for på det tidspunkt vil mange jo nok vande sig over nogle terminsrenter, man har betalt, og nogle nytårsregninger.

Så er der ændringsforslag nr. 9. Det er stillet samlet af fremskridtspartiet, radikale venstre og konservative folkeparti, og det

er et ændringsforslag, som vi sandt at sige havde en del tilovers for. Det handler om sidestilling af aktiecertifikater med obligationer, men dels har vi ikke helt kunnet afvise finansministerens betænkeligheder ved at udvide ordningen til også at omfatte andre værdipapirer end obligationer, for de giver jo i forvejen nogle vanskeligheder, og skulle man for øvrigt have certifikater med, så skulle man også have aktier med som helhed, dels har vi altså ikke inden for forligsrammen kunnet opnå den fornødne tilslutning.

Hvis man hertil fra radikal, konservativ og fremskridtspartiets side siger, at så passer klakørkarakteristikken jo egentlig meget godt, så kan jeg kun svare, at det gør den selvfølgelig, hvis man ellers ikke ved, hvad et klakøengagement går ud på. Her er tale om en detalje, som vi egentlig godt kunne have sympatiseret med, men som vi ikke har kunnet komme igennem med inden for rammerne af en større helhed, som vi er enige om, og det ville forbavse mig meget, om de radikale og konservative slet ikke kan genkalde sig en sådan situation.

Så er der fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 10, der handler om deponeringsadgangen. Det stemmer vi imod, fordi vi finder, at adgangen bliver fyldestgørende fastlagt ved ændringsforslag nr. 11. Det samme kan siges om ændringsforslag nr. 12, som efter vor opfattelse dækkes dels af ændringsforslag nr. 11, dels af ændringsforslag nr. 13.

Ved ændringsforslag nr. 18 ønsker fremskridtspartiet at få fjernet 4 ugers klagefristen, først og fremmest af feriehensyn. Vi er ikke tilhængere af denne opfattelse; vi finder fristen rimelig og vil stemme imod ændringsforslag nr. 18.

Endelig foreligger der fra socialistisk folkepartis side en indstilling om at forkaste hele lovforslaget med den begrundelse, at forslaget ikke medfører nogen nettoopsparing, og om denne meget beskedne nettoopsparing mener socialistisk folkeparti, at den bruges til at finansiere et nytteøst arbejdsgivertilskud på 1,9 mia kr. Hvordan sådan et beskedent beløb skulle kunne finansiere 1,9 mia kr. står mig ikke ganske klart. Og hvad selve det nytteløse tilskud til arbejdsgiverne angår, så er der egentlig tale om en forvrængning af kendsgerninger. Jeg er bekendt med fra monopoltilsynet, at det om-